

Resumé: Schiller Institutet Konference Panel 1: Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?

Den 8. maj 2021 vil gå over i historien som den dag, hvor stemmer fra hele verden krævede et nyt retfærdigt paradigme uden fare for atomkrig og sanktioner – og de blev hørt. Konferencen med titlen: "Den atlantiske verdens moralske sammenbrud råber på et nyt Paradigme" samlede talere fra USA, Europa, Syrien, Afghanistan og Japan, der hver især beskriver den usikre strategiske situation, som verden er blevet bragt i. Harley Schlanger var ordstyrer i det første panel og krydrede dialogen med sine indsigter, og udfordrede endog i slutningen tilhørerne til at "genoverveje, hvad man mener at vide".

Helga Zepp LaRouche startede Panel 1, "Dårskabens fremmarch: Kan menneskeheden stadig nå at slukke den nu antændte lunte til atomkrig?" med sin hovedtale, "Er menneskeheden en uddødelig art eller dummere end dyr?" idet hun rettede "en indtrængende appel om at ændre retning" i forhold til den farlige vej, menneskeheden er slået ind på. Med udgangspunkt i helheden af de strategiske kriser, som menneskeheden står overfor, tegnede Zepp-LaRouche et detaljeret forfærdende billede af den nuværende verdensorden, der er omfattet af tre store realiteter, som truer med udryddelse: 1) atomkrig, 2) pandemi og hungersnød og 3) en neo-malthusiansk infektion af de hjerner, der kræver affolkning gennem dekarbonisering af landbrug og industri, dvs. midlerne til opretholdelse af

livet. Hun skitserede hurtigt et billede af, hvor tæt vi er på atomkrig, og påpegede hvordan en af de fremprovokerede kriser, Rusland-Ukraine henholdsvis Kina-Taiwan, kunne være snubletråden. Idet hun mindede om admiral Charles Richards udtalelser i februar om behovet for at ændre muligheden af en atomkrig fra "usandsynlig" til "sandsynlig" modstillede hun røsterne fra mange specialister, f.eks. Henry Kissinger, Peter Beinart, Scott Ritter og andre, der forklarer, at sådanne krige mod Rusland eller Kina "ikke kan vindes" og "er vanvittige"

Zepp-LaRouche, mindede publikum om, at den syriske kardinal Zenaris indtrængende appel om at afslutte 'Cæsar'-sanktionerne mod Syrien, idet disse sanktioner samt ti års krig har bragt 90% af befolkningen under fattigdomsgrænsen, var en af grundene til at afholde denne konference. Sådanne "ensidige sanktioner" er fuldstændigt "ulovlige" baseret på folkeretten; de gør intet andet end at "ramme de fattige," insisterede hun. Med henvisning til sanktionsspecialisten i Obama-æraen, Brian O'Tooles, nylige opfordring til at bringe "smerte-meteret" (hans udtryk) mod Rusland fra 10% til 70% ved hjælp af sanktioner, påpegede hun, at det i Syrien betyder millioner af dødsfald. Elitens grovheder, såsom Madeleine Albright, der sarkastisk bemærkede, at "en halv million irakiske børns død var dét værd", blev af Zepp-LaRouche sat i relief i forhold til den nylige "Hunger Ward"-dokumentar, der blev frigivet af Verdensfødevareprogrammets direktør, David Beasley, for at påvise, at denne påførte sult faktisk "ikke er det værd." Hun foreslog, at de døde børns ansigter skulle dukke op i Albrights mareridt for at hjem søge hende, indtil hun får sin menneskelige medfølelse gendannet.

Med sin tredje pointe satte Zepp-LaRouche stigningen på 236% i sult, der blev rapporteret af WFP, de millioner af COVID-dødsfald, alvorlige pandemiske forhold i Indien, Brasilien og andre steder i relief i forhold til advarslerne i 1972 fra hendes mand, Lyndon H. LaRouche, om, at den fortsatte

anvendelse af IMF's 'betingelser' for udviklingslande på det tidspunkt ville føre til nye pandemier, krig og en ny fascisme. Det er klart, påpegede hun spidst, "at man ligger som man har redt". Hun afrundede dette billede med påtvungen ødelæggelse, idet hun pegede på de oligarkiske bankmænds nyeste planer for at skabe en 'Great Reset', grøn superboble, for at redde deres bankerotte finanssystem. Den akkumulerende kvantitative lempelse, pengeindsprøjtning osv. skaber en hyperinflation som i 1923, men nu på global skala. Igen brugte hun de kritiske røster mod denne grønne ordning, såsom den indiske energiminister Raj Kumar Singh, for at demonstrere, at ikke alle er blevet gale [endnu].

Men verden behøver ikke nødvendigvis at være på denne vej til helvede eller udryddelse. Fru LaRouche tegnede et billede af håb, idet hun opfordrede til, at hjælpeorganisationer, US Army Corps of Engineers og andre enheder, endelig vil opbygge et moderne verdenssundhedssystem. Trods alt blev der bygget et hospital med 1000 senge på 10 dage i Wuhan, Kina, sidste år, mindede hun sit publikum om. For at gennemføre alt dette henviste hun til sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hans plan om et nyt 'Franklin D. Roosevelt'-lignende program: et globalt Glass-Steagall, hamiltonisk bankkreditsystem – et Nyt Bretton Woods. Kinas Xi Jinping har med sin Nye Silkevej vist, at krig og fattigdom kan overvindes, bemærkede hun. Alt dette kan gøres, hvis der, som den russiske præsident Putin efterlyste i 2020, indkaldes til et P5-topmøde i FN's Sikkerhedsråd (5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, red.) for at få nationer til at arbejde sammen om at opbygge dette moderne sundhedsvæsen, udvikle fusionskraft, have internationalt samarbejde i rummet, og "bygge en landsby på Månen og derefter en by på Mars".

Med denne kulisse af en smuk fremtid afsluttede Zepp-LaRouche med det inspirerende klip med direktøren for Emiraternes rumfartsagentur, Sarah Al Amiri, der peger på billioner af galakser og fremhævede, hvor dumt det er, at vi ikke udvikler

alt dette. Hermed vendte hun tilbage til sin indtrængende appel og sluttede af med at udfordre os alle til ikke at være "dummere end dyrene".

Dr. Shaaban

Derefter gav Dr. Bouthaina Shaaban, politisk og medierådgiver for det syriske præsidentskab, en værdig, lidenskabelig opfordring: "Gendan international ret: Respekter Syriens perfekte suverænitet", hvor hun fortalte tilhørerne, at Syrien i de sidste ti år har 'udkæmpet en krig på to fronter'; en på gaden med mennesker "ledet af velorganiserede hemmelige styrker", der siger hvad der skal gøres; og en anden parallel krig med mediefortællingen, der vildleder og forvirrer det syriske folk. "Underlæggelsen af Syrien er vigtig for vestlige styrker, fordi Syrien. . . er 'kronjuvelen' i den arabiske verden: Derfor afsatte de milliarder af oliepenge, våben og terrorister til at gøre jobbet for dem". Hun pegede direkte på den britiske rolle i disse aktioner. Hun opfordrede til ophør med ulovlige sanktioner – en "form for kollektiv afstraffelse af det syriske folk". Og dog bemærkede hun, at syrernes udholdenhed, sammen med andre der har været nødt til at udholde sanktioner, har vist, "at vestlig politik. . . har spillet fallit". Hun konkluderede, at "vi er vidne til det gradvise sammenbrud af 500 år gamle vestlige koloniale imperier og fremgangen af Østens skæbne".

Der fulgte en livlig udveksling af spørgsmål mellem Dr. Shaaban og fru LaRouche efterfulgt af både publikums spørgsmål og udveksling af ideer og forespørgsler mellem de to kvinder. På et tidspunkt sagde Dr. Shaaban, at hun meget gerne ville cirkulere Zepp-LaRouches hovedtale "verden over". Som svar på et spørgsmål om, hvordan hun kan være optimistisk omkring Syriens fremtid, pegede ministeren på Syriens 7.000 år kontinuerlige historie, og at landet har stået over for angreb og trusler før, at det syriske folk altid har været "fri for

uretfærdigheder". Fredelig sameksistens mellem flere religioner i Syrien er en egenskab, "som vi får ind med modermælken". Dr. Shaaban erklærede, at "dette er tiden for Schiller Instituttet til at være den førende fortælling; dens noble sag gennem de sidste 50 år" må og skal sejre.

Oberst Black (pens.)

Dernæst var det oberst Richard H. Blacks tur – tidligere senator for (Virginia), tidligere officer i det amerikanske marinekorps, og tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, 'US Pentagon' – til igen, som på to tidligere Schiller-konferencer, at udfordre publikum til at "afvise" de "foragtelige" og "afskyelige" handlinger i den amerikanske regerings navn, der har samarbejdet med og finansieret al-Qaida-terrorister i Syrien, og fortsætter med at indføre ulovlige sanktioner. Han leverede også et detaljeret billede af de sidste 10 års krig og dens frygtelige indvirkning på det syriske folk.

Daisuke Kotegawa

Daisuke Kotegawa, tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere direktør for Japan ved IMF, havde givet sin præsentation titlen: "Obama-sanktionerne saboterede udviklingen i Japan og Rusland". I en kort gengivelse af de japansk-russiske forhandlinger i 2012, som resulterede i otte områder med økonomisk, politisk og socialt samarbejde mellem de to lande, demonstrerede Kotegawa, hvordan den tunge hånd af amerikansk 'sanktionsdiplomati' bragte det russisk-japanske økonomiske samarbejde til afslutning. I dette tilfælde "pressede Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, der sammen med Obama rejste til Japan kort efter Maidan-kuppet i 2014, den japanske premierminister Abe til "at indføre økonomiske sanktioner mod Rusland". Med japanske banker truet af amerikanske repressalier for eventuelle lån

til russiske virksomheder, ligger projektaftalerne fra 2012 nu næsten stille.

Caleb Maupin

Sidste taler på dette første panel var Caleb Maupin, journalist og analytiker, grundlægger af Center for politisk Innovation: Maupin talte om "Sanktioner mod Syrien, konflikt med Kina: Hvem drager fordel heraf?" Maupin gav en stærk bekræftelse af, hvad alle talere før ham hævdede: De "strafferetlige sanktioner", som USA har indført, må ophøre. Han havde evnen til at aflive myterne, idet han citerede detaljerede kendsgerninger om, hvordan den syriske regering fra 1970'erne til 2011 har forøget den forventede levealder, sænket børnedødeligheden, opbygget infrastruktur og "udslettet" analfabetisme i Syrien. "I stedet for at blive venner med Syrien, har amerikanske ledere søgt at styrte Syriens regering", og han bemærkede, at "Biden-administrationen gennemfører [sanktioner]". (Senere i spørgerunden langede Maupin igen ud efter hykleriet med, at Bidens udenrigspolitik var i strid med den økonomiske dagsorden, idet han latterliggjorde ham og sagde, "de venstreorienterede plejede at være anti-krig".) Han sammenlignede disse syriske kendsgerninger med Kina, som også har "trukket millioner af mennesker ud af fattigdom". Maupin kaldte Kinas succes med at gå fra at være "en dybt forarmet" nation til nu en "økonomisk supermagt" for "en af de smukkeste historier i det 20. og 21. århundrede". Han afsluttede med: "Der er kun én menneskelig familie", og ligesom fru LaRouche udtrykte han håbet om, at denne konference vil uddanne folk til give USA og menneskeheden en "ny retning".

Sammenfatning af europæiske talere, Panel 1

8. maj (EIRNS) – Sanktioner er kollektiv straf mod befolkningen – Dr. Hans Koechler, præsident for 'Den internationale Fremskridtsorganisation', der for mange år

siden intervererede til fordel for Lyndon LaRouche, holdt en meget slagkraftig tale imod ensidige økonomiske sanktioner, som han kaldte "en fortsættelse af krig med andre midler". Sanktioner er en ny version af asymmetrisk krigsførelse med det klare mål at tvinge det udsete land til underkastelse; en skandaløs og moralsk oprørende form for middelalderlig belejringskrig, som har vundet indpas i vores moderne verden. Dr. Koechler kom flere gange tilbage til eksemplet med Irak, hvor de totale sanktioner, der blev gennemført indtil den endelige invasion af landet, udgjorde en af de mest alvorlige internationale forbrydelser i historien efter Anden Verdenskrig, med hundredtusinder af mennesker som døde.

Dr. Koechler undsagde den "skandaløse situation" i det internationale retssystem, som er utilstrækkelig til at håndtere disse situationer. FN's kollektive sikkerhedssystem er heller ikke i stand til at beskytte suveræniteten på grund af veto retten, der tillader en eller en gruppe permanente stater at kapre Sikkerhedsrådets politik.

Han fordømte den situation, hvor den mest magtfulde nation, USA, i stigende grad arrogant har tiltaget sig selv magten til at gennemføre sanktioner i egen interesse. Vi har her at gøre med en imperialistisk krænkelse af suverænitet i fuldstændig modstrid med folkeretten, sagde han. 'Caesar'-sanktionerne mod Syrien, der følger efter ti års krig mod dette land, er en forbrydelse imod menneskeheden. De "afslører en holdning af arrogance og selvretfærdighed, der er typisk for imperialistisk herredømme".

Dr. Koechler opfordrede folk til at mobilisere det romersk-katolske og andre kirkesamfund for at presse statsoverhovederne til [at ændre] overbevisning, blandt dem Biden, selvfølgelig, for at få dem sat i bevægelse.

Verdensregering? Et bidrag fra Rusland og Kina – Wilfried Schreiber, forsker ved World Trends Instituttet for International Politik, i Potsdam, efterfulgte Dr. Koechler og

fortsatte diskussionen om problemerne i den nuværende verdensorden.

Efter at have højtideligholdt den 8. maj med sejren over nazismen og Sovjetunionens bidrag til denne sejr, fordømte han den farlige nuværende tendens, hvor had og ondskab hver dag udøves over Rusland af massemedierne. 76 år efter krigens afslutning er situationen langt "farligere end i Den kolde Krig på grund af de enorme teknologiske fremskridt de sidste 30 år".

Prof. Schreiber understregede dog det positive bidrag til at løse denne situation i erklæringen fra de russiske og kinesiske udenrigsministre efter mødet i Guilin i marts. Første signal i denne erklæring, at Kina og Rusland ikke accepterer Vestens "regelbaserede orden". For prof. Schreiber opfattes denne "fuldkommengørelse af vestlige værdier" som en neokolonialistisk påstand, en slags strukturel racisme.

Det andet signal er, at netop selvsamme mangfoldighed i verden kræver samarbejde og dialog, ved at sætte forskelle til side og arbejde hen imod en fælles sikkerhed. I denne søgen efter en fælles og juridisk international orden tildeles FN-organisationen den centrale rolle. Ikke overherredømme eller den stærkes ret, men et fælles ansvar.

Refleksioner over en ny udenrigspolitik – Eric Denécé, direktør ved Det franske center for Efterretningsforskning (CF2R), kritiserede dybt den franske udenrigspolitik, der siden 00'erne i stigende grad kom under amerikansk indflydelse, især i udenrigsministeriet, hvor en håndfuld diplomater med amerikanske neokonservative idealer har kørt løbet.

Han foreslog en række ændringer for at genskabe Frankrigs mistede internationale troværdighed og dets evne til at spille en gavnlig formidlende rolle i forhold til verdens "modsætninger". Hovedsageligt ved at øge sin uafhængighed og

ekspertise inden for efterretning, militær og økonomi. Frankrig skal genbalancere sit forhold til USA på grund af sidstnævntes bekymrende fremmarch mod overherredømme; aggressiv og uansvarlig politik i Irak, Syrien og dets støtte til radikal islamisme i det arabiske forår.

Han fordømte også i vid udstrækning det "økonomiske svindelnummer", som USA udsætter sine allierede for, gennem et helt arsenal af metoder for at opnå herredømme på verdensmarkederne. Blandt de overnationale sanktioner, hvorigennem kampen mod korruption er blevet kapret for at afpresse milliarder af euro fra franske virksomheder. Vi kan ikke acceptere en sådan praksis fra en "allieret". Denécé er gunstigt indstillet i forhold til at trække sig ud af NATO's integrerede kommando.

Endelig ville han gå ind for en reform af EU, fordi den forhastede udvidelse til Østeuropa førte til en for stor indflydelse fra USA og imod Rusland. Han ønsker at genskabe traditionelle franske bånd til Rusland, Kina og Afrika.

Afghanistan og den Nye Silkevej – Historisk set ligger Afghanistan ved korsvejen af den historiske silkevej, hvor forskellige kulturer og samfund fra hele verden mødtes og udvekslede ideer og varer med hinanden, rapporterede Sayed Mujtaba Ahmadi, ministerråd ved Afghanistans ambassade i Canada.

I dag arbejder Afghanistan hårdt med de pågældende lande for at genoplive Silke- og 'Lapis Lazuli'-ruterne. Afghanistan integrerer Bælte- og Vejinitiativet, herunder den operative drift af gasrørledningen mellem Turkmenistan, Afghanistan, Pakistan, Indien (TAPI) og også CASA-1000 (Centralasien og Sydasien). Sidstnævnte er en el-transmissionslinje. Chabahar-havnen vil bidrage til at øge handel, transport, transit og samarbejde mellem regionale og andre regioner.

Afghanistan ligger centralt i forhold til Den persiske Golf,

Det kaspiske Hav og Centralasien, som omfatter verdens tre største kulbrinte-reserver. Ved at udnytte sin geostrategiske position såvel som mineral- og energirigdom har landet et stort potentiale til at spille en vigtig rolle i stabiliseringen af Mellemøsten og verden ved at etablere Afghanistan som en økonomisk bro mellem Sydasien og Centralasien, Mellemøsten, Europa, Canada, USA og derudover.

Dette er vores perspektiv for den økonomiske udvikling af Afghanistan i forhold til den Nye Silkevej, konkluderede hr. Ahmadi.

Spørgerunden

Der fulgte en times udveksling af spørgsmål og svar, spændende over en skala fra hvad man skal gøre ved sanktionerne, er der andre internationale veje at gå for at få dem løftet, over hvorvidt USA kan ødelægge Kina-Rusland-alliancen, til historien om den regelbaserede orden; men kun ét spørgsmål berørte let risikoen for atomkrig. Et spørgsmål til Helga om, hvordan man bygger det globale sundhedssystem, som hun har opfordret til i Sydvestasien, gav hende muligheden for at fremhæve, hvorfor der ikke har rejst sig et ramaskrig; denne pandemi burde afgjort have fået nationer til at arbejde sammen, men desværre har det ikke vist sig sådan. Faren for atomkrig er heller ikke blevet anerkendt. Hun sagde slagfærdigt, "vi er nødt til at skære igennem umoraliteten".

En spørger ville vide, om der var nogen måde at få kardinal Zenari til at tale i Den amerikanske Kongres. Helga sagde, at dette ville være en meget nyttig ting at gøre, og hun opfordrede deltagerne til at få deres kirkesamfund og andre trossamfund til at kræve dette. Vi har brug for et offentligt oprør.